

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

du

van

MERCREDI 7 MARS 2007

WOENSDAG 7 MAART 2007

Après-midi

Namiddag

De vergadering wordt geopend om 15.15 uur en voorgezeten door de heer Willy Cortois.
La séance est ouverte à 15.15 heures et présidée par M. Willy Cortois.

01 Vraag van mevrouw Hilde Vautmans aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwijzing van de voorzitter van het politiecollege" (nr. 14354)

01 Question de Mme Hilde Vautmans au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la désignation du président du collège de police" (n° 14354)

01.01 Hilde Vautmans (VLD): Mijnheer de voorzitter, collega's, bedankt dat ik mijn vraag als eerste mag stellen.

Mijnheer de vice-eerste minister, artikel 23 van de wet op het politiecollege bepaalt dat het politiecollege van een politiezone die bestaat uit meerdere gemeenten, wordt gevormd door alle verkozen burgemeesters van die politiezone.

Tevens wordt er bepaald dat de voorzitter door die verschillende burgemeesters wordt aangesteld.

Nu rijst er in Limburg toch wel een probleem, want indien het politiecollege geen voorzitter heeft aangesteld, wordt het voorzitterschap eigenlijk waargenomen door de burgemeester met de hoogste rang. Wat is dat eigenlijk? De burgemeester met de hoogste rang wordt bepaald door het stemgewicht van de gemeenten in het politiecollege, wat weer wordt bepaald door de financiële inbreng van de gemeenten in die politiezone.

Mijnheer de minister, het zal u niet ontgaan zijn, maar het voorzitterschap van zo'n politiecollege is niet onbelangrijk, want de burgemeester-voorzitter bepaalt in heel grote mate de agenda en de bijeenroeping van de leden. Hij is niet alleen voorzitter van het politiecollege, maar ook voorzitter van de politieraad, eigenlijk een soort gemeenteraad voor de politie. Hij opent en sluit de vergadering en hij is voorzitter van de selectiecommissie en de evaluatiecommissie voor het mandaat van korpschef.

De burgemeester van de gemeente met het hoogste stemgewicht is van rechtswege voorzitter tot er een formele beslissing is van het politiecollege over het voorzitterschap.

Die wettelijke regeling geeft aanleiding tot problemen en vragen. Zo zijn er twee strekkingen bij de administratie. De ene strekking is dat er een consensus moet worden nagestreefd, dat de verschillende burgemeesters van de politiezone samen, in consensus, moeten beslissen wie voorzitter van het politiecollege kan worden. Volgens een andere interpretatie is het de burgemeester met het hoogste stemgewicht van rechtswege, in afwachting dat het voorzitterschap beslist wordt, hetzij bij consensus, hetzij bij een verkiezing.

Vandaar stel ik u de volgende vragen.

Welke interpretatie is de juiste?

Wat gebeurt er als de burgemeesters geen consensus bereiken over het voorzitterschap?

Ten derde, is de burgemeester met de hoogste rang verplicht de verkiezing van het voorzitterschap te agenderen en het tot een stemming te laten komen?

Ten vierde, wat gebeurt er als die burgemeester met de hoogste rang, de verkiezing van een voorzitter niet agendeert of het niet tot een stemming laat komen?

01.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega Vautmans, ik heb misschien een ietwat technisch antwoord. Ik citeer het vierde lid van artikel 23 van de wet op de geïntegreerde politie: "Het college stelt een van zijn leden aan als voorzitter." Het zesde lid voegt daar het volgende aan toe. Ik citeer andermaal: "Indien het college geen voorzitter heeft aangesteld, dan wordt deze functie waargenomen door het lid met de hoogste rang."

Mij lijkt het logisch dat dat betekent dat de aanstelling van een voorzitter door keuze vanwege de burgemeesters, de regel is en dat er in afwachting een voorlopige oplossing in de wet zelf te vinden is, zodanig dat altijd in de continuïteit kan worden voorzien, zodat er, met andere woorden, altijd een voorzitter is.

Het probleem is blijkbaar op welke wijze het college zijn voorzitter aanduidt: bij verplichte consensus of bij meerderheid, en op welk moment gebeurt die keuze?

Volgens het derde lid van artikel 28 worden de besluiten van het politiecollege genomen bij meerderheid van stemmen. De wet op de geïntegreerde politie herneemt op dat punt ook artikel 106 van de nieuwe Gemeentewet, dat handelt over het college van burgemeester en schepenen. De wet legt geen consensus op, voor geen enkel onderwerp, ook niet voor de verkiezing van een voorzitter. Er is dus voor de opvatting "verplichte consensus" geen wettelijke basis. Voor een collegiaal orgaan is consensus een na te streven ideaal maar dat belet natuurlijk niet dat er daadkrachtig beslist moet kunnen worden, zonodig door te stemmen. Indien men er niet in slaagt het op basis van een consensus te regelen is een stemming inderdaad de enige manier om eruit te geraken.

Het is logisch dat de nieuw in functie getreden burgemeesters voor hun eerste bijeenkomst als politiecollege – tenzij zij het onderling anders zijn overeengekomen – bijeenkomen onder het voorzitterschap van de burgemeester met het grootste stemmengewicht en dat zij nagaan of zij het huishoudelijk reglement van hun voorgangers overnemen dan wel wijzigen. In dat huishoudelijk reglement worden de interne werkingsregels van het college vastgelegd, waardoor een aantal problemen al onmiddellijk op het lokale niveau zelf kan worden opgelost.

Bij diezelfde gelegenheid gaat de voorlopige voorzitter na of een consensus mogelijk is over het voorzitterschap, en zo niet, wanneer er het beste over gestemd wordt. Er kan dus wel enige tijd overheen gaan – laat dat duidelijk zijn – waarin een consensus wordt nagestreefd. Zodra vaststaat dat die niet zal worden bereikt, moet er op een bepaald moment tot de stemming worden overgegaan.

De voorlopige voorzitter is dan verplicht de verkiezing van een voorzitter te agenderen. Hij moet dat in elk geval doen als een of meer andere burgemeesters dat vragen, want daarmee wordt eigenlijk vastgesteld dat er vermoedelijk geen consensus is. Ik zeg dus niet dat men vandaag op morgen moet beslissen om erover te stemmen, maar het is goed dat men een consensus nastreeft. Stelt men na een aantal vergaderingen echter vast dat een consensus niet mogelijk is, of kan men op basis van de vraag van een aantal burgemeesters duidelijk concluderen dat een consensus niet haalbaar is, dan lijkt het mij logisch en zelfs noodzakelijk dat men dat punt op de agenda plaatst.

Gesteld dat het quorum is bereikt, kunnen een of meer burgemeesters tijdens de vergadering van het politiecollege de agendering vragen van een bijkomend punt, namelijk: de verkiezing van de voorzitter.

In tegenstelling tot een politieraad heeft een politiecollege – dat weet u – geen strikte regels wat zijn agenda betreft. De voorlopige voorzitter moet dus ter stemming leggen of het bijkomend punt wel of niet zal worden behandeld, en de uitslag van die stemming bindt uiteraard de voorzitter. Een meerderheid van burgemeesters heeft dus wel degelijk een aantal mogelijkheden.

Ik ben alleszins niet van plan, mevrouw Vautmans, daar nog heel lang op toe te kijken. Als men niet snel tot deblokking kan overgaan door het punt op de agenda te plaatsen, overweeg ik desnoods het uitsturen van

een regeringscommissaris.

01.03 Hilde Vautmans (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dat is een heel duidelijk antwoord. Ik ben ook heel blij. Het is inderdaad niet goed als het te lang duurt vooraleer een politiezone haar voorzitter aanduidt.

Ik onthoud dat de burgemeester met de hoogste rang de voorlopige voorzitter is, dat men moet streven naar consensus, dat, wanneer die consensus er niet komt, men een agendering moet doen wanneer een van de burgemeesters daarom vraagt en dat men dan moet overgaan tot een stemming.

U zegt dat men er in Limburg werk van moet maken, want dat u anders een handje zult helpen. Dat is een goede zaak.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Vraag van de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de actuele cijfers inzake de taalkennis bij de Brusselse politie" (nr. 14161)

02 Question de M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les chiffres actuels relatifs à la connaissance des langues au sein de la police bruxelloise" (n° 14161)

02.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, na veel aandringen stelde u ons in januari in het bezit van de cijfers over de taalkennis bij de Brusselse politie. Deze cijfers dateren van mei 2006 en kunnen onmogelijk nog als actueel worden bestempeld. Bovendien bevatten die cijfers fouten zoals u zelf zegt. Er zijn een aantal gegevens die niet kloppen en er zijn voor de zones Zuid en Ukkel geen uitgesplitste cijfers naar gelang men minder of meer dan 5 jaar in dienst is zodat wij geen zicht hebben op taalkennis bij de nieuwe rekruten in die zones. Ook is uit deze gegevens niet af te leiden in welke mate er de voorbije jaren en maanden succesvolle examens werden afgelegd bij Selor en welke evolutie daarin zit.

Ongetwijfeld moet u inmiddels over recentere cijfers beschikken want in een arrest van het Arbitragehof van 17 januari wordt gesteld dat uit de gegevens van de Ministerraad – zaken die uw diensten dus hebben meegedeeld – kon worden afgeleid dat 66% van het totale personeel en 70% van het operationele personeel aan de taalvereisten zou voldoen. Ik vind dat heel merkwaardige cijfers omdat men het in de globale cijfers die u ter beschikking heeft gesteld, heeft over 52% van het totaal. Die cijfers lopen dus erg uit mekaar.

Mijnheer de minister, ik kom dan tot mijn vragen. Hoe komt het dat u cijfers ter beschikking stelde waarin geen uitsplitsing te vinden was, voor de gegevens van de zones Zuid en Ukkel, tussen oude en nieuwe personeelsleden? Beschikt u nog altijd niet over deze gegevens? Zo nee, waarom niet en door wie wordt hier obstructie gepleegd? Als na zoveel maanden bepaalde politiediensten weigeren u informatie te geven dan moet u optreden en moet u niet met de handen omhoog staan. Ik vind het een vrij merkwaardige houding als u zegt dat het niet aan u ligt. U bent als minister verantwoordelijk en u moet de nodige maatregelen treffen als men vanuit de politiezones niet naar u luistert.

Ten tweede, beschikt u over meer recente gegevens dan deze van mei 2006? Waarop zijn de hogervermelde cijfers van 66 en 70% gebaseerd? In welke mate heeft zich tussen mei en december een evolutie voorgedaan? Kan de minister alle beschikbare cijfers meedelen aan de parlementsleden?

Ten derde, de cijfers zijn vooral ontluisterend voor de nieuwe personeelsleden. Amper 15% levert het bewijs van taalkennis. Ook bij de oude zijn er heel wat vraagtekens. Hoe verklaart u deze zeer lage percentages, met name bij de nieuwe? Zijn de 40% eentaligen bij de ouderen dan allemaal gewezen rijkswachters? Mij is dat helemaal niet duidelijk.

Ten vierde, kunt u een overzicht geven per jaar van het aantal personeelsleden dat sinds 2001 een succesvol examen aflegde bij Selor? Welke inspanningen werden de voorbije maanden geleverd om de personeelsleden aan te sporen het taalbrevet te halen? Wat waren hiervan de resultaten?

02.02 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, collega's, zie hier een aantal elementen van antwoord op de vragen van collega Laeremans.

Eerst en vooral, de gegevens die werden verstrekt, zijn uiteraard afkomstig van de zones zelf. Sommige zones verstrekken meer details dan andere. Ik zou dat niet meteen kwalificeren als obstructie. In feite zou men het dossier van elk personeelslid manueel moeten bekijken en bij zij die nog niet in regel zijn, een soort van individuele opvolging organiseren.

Ik stel samen met u vast dat men in een aantal zones blijkbaar ook andere prioriteiten stelt.

Ik meen dat het geheel – ik heb dat ook in het verleden al vaak betoogd – meer is dan alleen maar een discussie over cijfers. Ik betwist niet dat de kern van het probleem de onvoldoende mate van tweetaligheid is van de individuele politiemensen in de zes zones. Dat is op een heel scherpe wijze het geval voor de nieuwelingen, maar het is evenzeer het geval voor een deel van de ouderen, niet alleen oud-rijkswachters. De vraag is – ik heb ze al vaak naar voren gebracht – hoe wij dat zullen verhelpen.

Tweetaligheid zal de vrucht zijn van vereende inspanningen, ook die van het reguliere onderwijs. Wij hebben een inspanning gedaan op het vlak van premies. Dat heeft maar in beperkte mate geholpen. De oplossing die wij moeten zien te vinden, moet van die aard zijn dat de korpsen in Brussel niet opnieuw leeglopen. Wat ik nu zeg, is ook niet nieuw. Het is de redenering achter de verlengde overgangperiode. Het gaat er dus om veiligheid en meertaligheid zoveel mogelijk met elkaar te verzoenen. Dat zijn de twee na te streven doelstellingen.

Veiligheid is alleen maar mogelijk als de kaders volledig zijn bezet. Tweetaligheid moeten wij nastreven, maar terwijl men het ene nastreeft, moet men er ook voor zorgen dat de rest niet op de helling wordt gezet.

Een probleem is dat de personeelsleden thans individueel deelnemen aan de taalexamens van Selor en dus niet meer door hun werkgevers worden ingeschreven. Op die manier heeft de overheid geen overzicht meer van de resultaten.

Het is duidelijk dat de situatie alleen geleidelijk kan verbeteren, naarmate de taalopleidingen effect zullen sorteren. Uit de ervaring van de zones blijkt dat het volgen van taallessen in combinatie met werken soms moeilijk te organiseren valt. Er wordt dus een grote mate van flexibele dienstorganisatie gevraagd. Die dienstorganisatie wordt autonoom door de zones georganiseerd en staat reeds onder zware druk door het onvoorspelbare karakter van het politiewerk en de gezinsomstandigheden van de politiemensen.

02.03 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, uw antwoord is uitermate onvolledig. Ik vind dat u enkele zeer merkwaardige zaken heeft gezegd. U zegt dat u de politiemensen eigenlijk individueel zou moeten opvolgen. Daaruit leid ik af dat dit tot nu toe helemaal nergens is gebeurd of dat u daar geen zicht op hebt. Ik vind dat bijzonder merkwaardig en jammer.

U zegt ook dat zij individueel naar Selor gaan en dat u daarop dus geen enkel zicht hebt. Precies daaraan had u iets kunnen doen. U had al lang aan de politiezones een overzicht van de evolutie bij Selor kunnen vragen, alsook hoeveel mensen er per jaar deelnemen en of er een verbetering dan wel een verslechtering optreedt. Tijdens de vorige debatten die wij daarover hebben gevoerd, hebt u te kennen gegeven dat u daarvoor inspanningen deed. Uit uw antwoord begrijp ik dat u alleen maar de taalpremie hebt verhoogd. U hebt dan vastgesteld dat dit onvoldoende was. U had veel meer kunnen doen. U hebt eigenlijk verzuimd om met een stappenplan te werken en mensen aan te moedigen om aan die examens deel te nemen. Ik betreur dat ten eerste.

Voor het overige hebt u hier vooral principes gehanteerd die u altijd hebt gehanteerd. Veiligheid en tweetaligheid verzoenen, wij weten allemaal dat dit moet gebeuren. U doet echter nauwelijks iets om dat te remediëren, om dat te verbeteren.

Ik blijf ook op mijn honger in verband met de cijfers. Ik had gevraagd naar de actuele cijfers. Ik krijg niets. Ik vraag u hoe u aan die 66% en 70% komt terwijl het in de cijfers die u ons hebt meegedeeld slechts 52% is. Zelfs daarop kunt u geen antwoord geven.

Ik moet dus vaststellen dat u het Arbitragehof, het hoogste rechtscollege van dit land, wat op de mouw spelt. U zegt immers aan het Arbitragehof dat er 66% en 70% tweetaligen zijn bij de Brusselse politie, terwijl uit de cijfers die u aan het Parlement meedeelt blijkt dat het om 52% gaat. U kunt het verschil niet verklaren. Ik begrijp dat niet. Ofwel geeft u ons te weinig informatie en onthoudt u ons informatie. Ofwel spelt u het Arbitragehof zaken op de mouw. Ik vind dat beneden alle peil. Ik betreur dit ten eerste.

Ik heb dan ook nog gevraagd hoe het komt dat er bij die oude personeelsleden nog steeds 40% zijn, dat kunnen toch niet allemaal gewezen rijkswachters zijn. Ook daarvoor geeft u geen verklaring. Over de evolutie in verband met de taalexamens kunt u evenmin iets zeggen.

Mijnheer de minister, ik vind uw antwoord ontluisterend. Het toont nogmaals aan dat u in de problematiek eigenlijk niet bent geïnteresseerd. Dit is een van de laatste keren dat wij u hierover zullen kunnen ondervragen. Ik hoop, alleen al voor dit dossier, dat u niet de volgende minister van Binnenlandse Zaken zult zijn.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Question de Mme Talbia Belhouari au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les comportements de l'Office des étrangers lors des expulsions, notamment le cas de la jeune Marocaine Amal" (n° 14191)

03 Vraag van mevrouw Talbia Belhouari aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de houding van de Dienst Vreemdelingenzaken bij uitwijzingen en meer bepaald het geval van de jonge Marokkaanse Amal" (nr. 14191)

03.01 Talbia Belhouari (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, la jeune Marocaine Amal, enceinte de cinq mois, n'est pas la première victime des comportements démesurés de l'Office des étrangers. Comme l'a signalé la presse du vendredi 9 février dernier, cette jeune femme qui cohabite avec un Belge, était sur le point de se marier. Elle attendait la sortie de son compagnon de l'hôpital, où il recevait un traitement pour un cancer des poumons.

Arrêtée le 22 janvier 2007, Amal a été immédiatement conduite à Zaventem pour son expulsion. Elle a pu avoir le soutien de son avocate et de plusieurs personnes qui ont fait les démarches nécessaires pour retarder son expulsion.

L'expulsion arrêtée, la jeune femme a été conduite en centre fermé. Les explications données par l'avocate de l'Office des étrangers concernant l'incident survenu avec Amal sont choquantes: l'Office voulait expulser Amal pour "l'exemple", tout en sachant que celle-ci pourra obtenir rapidement un visa pour revenir en Belgique afin d'épouser son compagnon.

Monsieur le ministre, comment expliquez-vous l'attitude de l'Office des étrangers et celle de ses responsables à l'égard des personnes à expulser, spécialement dans le cas de cette jeune femme? Quelles mesures prendrez-vous pour éviter la reproduction de tels incidents à l'avenir, surtout lorsque la personne expulsée ne dispose pas d'assistance juridique ou de l'aide d'autres personnes, comme ce fut le cas pour Amal? Enfin, je joins ma voix à celle de la journaliste du quotidien "Le Soir", Mme Martine Vandemeulebroucke, et vous demande pourquoi vouloir expulser une femme enceinte sans tenir compte au préalable de sa situation administrative et familiale.

03.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, madame Belhouari, je dois tout d'abord rappeler que le Règlement de la Chambre et la loi sur la protection de la vie privée m'interdisent de communiquer des renseignements sur des cas individuels. Je ne peux dès lors que vous communiquer les règles qui sont d'application. Lorsqu'un étranger se trouvant en situation illégale sur le territoire est intercepté, il peut être maintenu en vue de son éloignement, en application de l'article 7 de la loi sur les étrangers.

La situation médicale de l'étranger, comme par exemple une grossesse, n'est pas forcément constatée à cette occasion et, en tout état de cause, il y a toujours un examen médical lors de l'admission dans un centre fermé afin de déterminer si l'éloignement peut être exécuté, conformément aux recommandations de la commission Vermeersch.

Lorsque de nouveaux éléments apparaissent ou sont communiqués, la situation de la personne est réexaminée à la lueur de ces informations. Mon administration applique la réglementation des étrangers et tient toujours compte des éléments spécifiques qui lui sont communiqués avant de prendre une décision.

Voici une réponse générale à votre question.

03.03 Talbia Belhouari (PS): Monsieur le ministre, je tiens simplement à préciser qu'il ne s'agit nullement pour moi d'évoquer un cas particulier. Je comprends donc la première partie de votre réponse mais le fait est que la presse y fait référence. Cependant, sans vouloir parler de ce cas bien précis, cette femme était enceinte de cinq mois, ce qui est tout de même visible.

Je suppose que nous aurons encore d'autres débats en la matière. Je ne m'étendrai donc pas davantage au cours de cette réplique.

Le **président**: Il me semble, en effet, que le secrétaire devrait faire plus attention avant d'inscrire une telle question à l'ordre du jour de la commission, que nous sommes, par ailleurs, obligés de suivre. Nous devons également être plus vigilants. Je demande donc au secrétaire de faire part de ma remarque à ce sujet.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 Question de M. François Bellot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les indemnités de fin de carrière des policiers" (n° 14200)

04 Vraag van de heer François Bellot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de eindeloopbaanvergoedingen van de politieagenten" (nr. 14200)

04.01 François Bellot (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, l'octroi d'une allocation de fin de carrière à des policiers n'ayant pas épuisé leurs jours de maladie a été évoqué à plusieurs reprises.

Il semblerait que vous ayez l'intention de prendre prochainement les dispositions réglementaires afin d'accorder ces primes de fin de carrière proportionnellement au nombre de jours de congé de maladie restant à écouler avant la pension.

Qu'en est-il exactement? À quelle date l'arrêté royal sera-t-il pris?

Pouvez-vous m'indiquer comment seront calculées ces indemnités? Quel sera le montant maximum? Comment ce montant sera-t-il accordé? Sera-t-il calculé sur la base du nombre maximum de jours de congé de maladie et proportionnel au nombre de jours de congé de maladie restant? Sera-t-il calculé par palier?

En conclusion, pourriez-vous, monsieur le ministre, me donner des renseignements supplémentaires à ce sujet?

04.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, monsieur Bellot, la mesure relative à la prime de fin de carrière s'inscrit dans le cadre de l'évaluation globale du statut des membres du personnel des services de police.

Un projet d'arrêté royal a été élaboré, mais il doit encore faire l'objet des formalités adéquates. Je pense ici notamment à la négociation syndicale et à la négociation avec le Conseil consultatif des bourgmestres.

Suivant cet arrêté, tous les membres du personnel de la police intégrée, qui seront pensionnés à partir du 1er août 2007, pourront recevoir une telle prime.

Le montant de cette prime est fixé à 1/10ème du nombre de jours de congé de maladie restant, converti en heures, donc multiplié par 1/1626ème du traitement dû pour le mois précédent la date d'entrée en vigueur de la pension.

La date de mise en application de la mesure ainsi que son mode de calcul sont explicités dans le protocole 186/4 conclu suite aux premières négociations syndicales.

Reste à vérifier si d'autres modalités réglementaires s'imposent pour que la finalité recherchée, qui s'inscrit dans le cadre de la politique d'absentéisme développée au sein de la police intégrée, soit atteinte.

04.03 François Bellot (MR): Monsieur le ministre, pouvez-vous me confirmer que vous prendrez l'arrêté royal avant la dissolution des Chambres, c'est-à-dire dans les prochaines semaines?

04.04 Patrick Dewael, ministre: En tout cas, tel est mon but. Comme je vous l'ai dit, suivant l'objectif que

nous nous sommes fixé, les membres du personnel, qui seront pensionnés à partir du 1er août 2007, pourront recevoir une telle prime. Ma volonté est de faire avancer les négociations en cours.

04.05 François Bellot (MR): Je vous remercie, monsieur le ministre.

On peut donc s'attendre à ce que les membres du personnel, qui devraient prendre leur pension à partir du 1er juillet 2007, demandent à pouvoir prolonger leur carrière d'un mois ou deux comme c'est statutairement autorisé.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

05 Question de Mme Camille Dieu au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'état d'avancement du centre de formation flash-over en Wallonie et du dossier de plateau spécialisé introduit par la province du Hainaut dans le cadre des fonds Seveso" (n° 14240)

05 Vraag van mevrouw Camille Dieu aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de stand van zaken aangaande het flashoveropleidingscentrum in Wallonië en het specialisatiedossier dat door de provincie Henegouwen werd ingediend in het kader van de gelden uit het Seveso-fonds" (nr. 14240)

05.01 Camille Dieu (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, la mort accidentelle d'un jeune sapeur-pompier lors d'une mission, début février dernier à Rochefort, a remis à l'avant-plan l'importance de la formation des pompiers aux techniques les plus éprouvées dans la prévention d'accidents de ce type.

Monsieur le ministre, nous savons que la réforme des services de sécurité civile est normalement à l'ordre du jour de cette commission de l'Intérieur au courant de ce mois; elle a d'ailleurs déjà débuté. Vous connaissez l'importance que le PS accorde à ce projet et, plus particulièrement, à la qualité des conditions de travail et de formation des travailleurs des services de la sécurité civile.

Mais je voudrais revenir sur votre déclaration du dimanche 11 février, lors du Journal de 18 heures de la RTBF, et, plus tard, sur votre appel aux initiatives, retranscrit dans la presse écrite.

Le 11 février, vous avez expliqué que des formations pratiques, de type "flash-over", étaient parfaitement disponibles en Belgique – manifestement, uniquement dans les provinces flamandes, sans doute à Gand et Anvers –, que 890.000 euros avaient été alloués pour l'organisation de ces exercices pratiques et qu'un projet de centre de formation était actuellement développé par la province du Hainaut.

Il nous est revenu que la province du Hainaut, en décembre 2006, aurait signalé à la Direction générale de la sécurité civile sa disponibilité pour organiser la formation pour les pompiers d'expression francophone. À ce jour, sauf évolution depuis le dépôt de ma question, cet appel est resté sans réponse.

Dans la presse du 14 février, vous lanciez un appel aux initiatives tout en spécifiant qu'il serait pertinent que chaque centre pratique développe, outre la formation de base, l'une ou l'autre spécialité. C'est ainsi que la province du Hainaut a introduit un projet, à l'instar du Masterplan du centre de formation de Gand retenu en 2006, qui s'inscrit dans cette philosophie de plateau spécialisé.

Monsieur le ministre, ma question est simple: une suite a-t-elle été donnée à la proposition de la province du Hainaut en ce qui concerne la formation au "flash-over"?

En ce qui concerne le dossier de plateau spécialisé introduit dans le cadre des fonds Seveso, une suite sera-t-elle donnée à cette proposition, étant entendu qu'à ce jour, sauf arrivée ces jours derniers, aucune réponse n'est parvenue aux autorités de la province?

05.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, madame, pour la première partie de votre question, j'ai le plaisir de vous signaler que l'École provinciale du feu du Hainaut a été retenue pour l'organisation de la formation au "flash-over". Elle sera donc l'opérateur pour les sapeurs-pompiers francophones.

J'ai pris note que cette école se proposait d'organiser également une formation de formateurs pour l'ensemble des provinces francophones. Ceux-ci pourront ainsi encadrer les sapeurs-pompiers de leur province lors des formations.

Le dossier de plateaux spécialisés introduit par la province de Hainaut dans le cadre des fonds Seveso a été examiné par mes services et par les représentants des gouverneurs lors de la réunion relative au Fonds Seveso et au Fonds nucléaire du 26 janvier 2007. Plusieurs dossiers ont d'ailleurs été introduits et certains méritent d'être analysés plus en détail. Le dossier du Hainaut est de ceux-là. Pour le moment, aucune décision n'a été prise mais les meilleurs projets parmi ceux qui n'auront pas été retenus cette année figureront en première position pour l'utilisation des fonds Seveso 2008.

La première partie de la réponse me semble la plus importante.

05.03 Camille Dieu (PS): Monsieur le ministre, je suis contente de voir que les choses avancent. Je vous remercie. Puisque tout est paru dans la presse chez nous, je communiquerai également ces informations.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le **président:** Madame Dieu, puis-je vous demander de présider la commission le temps d'une seule question?

Voorzitter: Camille Dieu.

Présidente: Camille Dieu.

06 Vraag van de heer Willy Cortois aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de huis-aan-huiscollecten" (nr. 14296)

06 Question de M. Willy Cortois au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les collectes à domicile" (n° 14296)

06.01 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de minister, collega's, het koninklijk besluit van 22 september 1823 – mijnheer Laeremans, dat is nog ten tijde van het koninkrijk der Nederlanden – houdende bepalingen nopens het doen van collecten in de kerken en aan huizen, vormt nog altijd de basis van de regelgeving van de huis-aan-huiscollecten, al dan niet met liefdadig doel. Dit 184 jaar oud koninklijk besluit werd opgepoetst of aangevuld met ministeriële rondzendbrieven van 1955, 1975 en laatst nog 1991, plus nogal wat wetgevend werk rond het Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden in 1981.

Een vergunning, geldig voor huis-aan-huiscollecten in het hele land, wordt bij KB toegestaan telkens voor een jaar aan private vzw's die aan een aantal specifieke voorwaarden voldoen. U bent daarvoor bevoegd, mijnheer de minister.

Hoeveel van deze KB's heeft u uitgevaardigd in 2004, 2005 en 2006? Hoeveel aanvragen werden eventueel geweigerd? Welke controle wordt er door uw administratie verricht, onder meer van de voorwaarde dat de kosten voor de collecte niet meer mogen bedragen dan 25% van de opbrengst? Wordt iedere vergunninghouder gecontroleerd en in welke mate?

Tweede vraag. De vergunningen voor huis-aan-huisophalingen op provinciaal en lokaal vlak worden door de respectievelijke provinciale en gemeentelijke overheden afgeleverd. Verenigingen uit de liefdadigheidssector stellen dat zij meer en meer concurrentie ondervinden van personen, actief in de sector van de tweedehandskledij en van oud meubilair. Zij voeren aan dat bij gebrek aan controle er in wezen misbruik wordt gemaakt van het liefdadigheidsgevoel. Er is ter zake al eens een ministeriële rondzendbrief verstuurd naar de overheden van provincies en gemeenten. Is het misschien niet opnieuw het moment om de provincies en gemeenten aan hun plichten te herinneren?

Een vraag die normalerwijze rijst is of wij op een of andere manier dit koninklijk besluit uit de tijd van Willem I niet moeten vervangen als daartoe de tijd zou bestaan?

06.02 Minister Patrick Dewael: Mevrouw de voorzitter, collega's, eerst een paar cijfers. In 2004 en 2006 werden telkens 23 nationale vergunningen verleend tot het organiseren van huis-aan-huiscollecten in toepassing van het KB van 22 september 1823 houdende bepalingen nopens het doen van collecten in de kerken en aan de huizen. In 2005 werden er 25 vergunningen verleend.

Elke vereniging die over een vergunning van maximum een jaar beschikt moet ten laatste drie maanden na

afloop van die vergunning een balans van die huis-aan-huiscollecten aan de FOD Binnenlandse Zaken bezorgen.

Een verlenging van de vergunning wordt alleen verleend als de kosten minder dan 25% van de opbrengsten van de collecte bedragen.

In de loop van de laatste drie jaar moest geen enkele aanvraag worden geweigerd. Er werd bij het departement geen enkele klacht ingediend over de rondzendbrief van 3 juni 1991, die in het Belgisch Staatsblad van 9 augustus van dat jaar is verschenen. Ik denk dat er dus geen reden bestaat om wijzigingen aan te brengen aan de tekst van de rondzendbrief, noch aan het KB van 22 september 1991, dat daadwerkelijk van toepassing blijft.

06.03 Willy Cortois (VLD): Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Men signaleert mij toch uit diverse hoeken dat er op het vlak van de handel in tweedehandskledij en meubilair, wat terug in is, een aantal mensen een beroep doet op liefdadigheid om op die manier hun handel te drijven.

Ik zal u daarvan een aantal voorbeelden bezorgen. U kunt er beter over oordelen dan ik, maar misschien is het wenselijk om de provincies en de gemeenten toch aan te raden om hierop strenger toe te zien. Er zou op dat vlak immers een aantal misbruiken zijn.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*Voorzitter: Willy Cortois.
Président: Willy Cortois.*

07 Vraag van de heer Bart Laeremans aan de eerste minister en aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de actie van de burgemeesters inzake het uitblijven van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 14225)

07 Question de M. Bart Laeremans au premier ministre et au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'action menée par les bourgmestres en raison de la non-scission de l'arrondissement électoral de Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 14225)

07.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, op 14 februari hebben de burgemeesters van Halle-Vilvoorde met meer dan twintig personen opnieuw acties aangekondigd tegen de handhaving van de unitaire kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Zij hebben onder meer beslist om vooralsnog niet over te gaan tot het opmaken van de kieslijsten, iets wat moet gebeuren in de loop van de maand maart. Ik had dan ook graag vernomen wat de regering antwoordt op deze actie.

Wat zal de regering doen indien de kieslijsten niet tijdig opgesteld raken?

Blijft de regering zich verzetten tegen de splitsing voor de federale verkiezingen van 10 juni of gaat de regering toestaan dat de zaak opnieuw wordt besproken en nog voor de verkiezingen worden gehouden tot een goed einde wordt gebracht?

Waarom wordt er geen gevolg gegeven aan het arrest van het Arbitragehof van 2003 dat de regering toen vier jaar de tijd gaf om het gelijkheidsbeginsel te eerbiedigen?

Ik dank u op voorhand voor uw antwoord.

07.02 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, overeenkomstig artikel 10, §1, tweede lid, van het Kieswetboek wordt voorgeschreven dat ieder college van burgemeester en schepenen de kiezerslijst vaststelt op donderdag 5 april 2007 voor de federale parlementsverkiezingen op zondag 10 juni 2007.

Het toezicht op de vaststelling van de kiezerslijst door ieder college geschiedt door de provinciegouverneur voor alle gemeenten in zijn ambtsgebied, op grond van artikel 15 van het Kieswetboek. De provinciegouverneur deelt eveneens met instemming van het college de kiezers per kieskanton in stembureaus in en doet de aanwijzing van de stembureaus in stemlokalen zoals bepaald in artikel 91 van het Kieswetboek.

Verder draagt de provinciegouverneur er ook zorg voor dat ieder college van burgemeester en schepenen in zijn ambtsgebied ten minste 15 dagen voor de stemming een oproepingsbrief zendt aan iedere kiezer op zijn hoofdverblijfplaats. Dat wordt gesteld in artikel 107 van het Kieswetboek.

Uit al die wetsbepalingen volgt dus dat de provinciegouverneur en niet de regering gebeurlijk de gepaste tussenkomsten doet en maatregelen neemt bij een college van burgemeester en schepenen in zijn ambtsgebied dat niet tijdig de wettelijk opgedragen taken bij de organisatie van de verkiezingen vervult.

De politieke aspecten rond de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde zijn in voorgaande commissiezittingen en plenaire vergaderingen al voldoende aan bod gekomen.

07.03 Bart Laeremans (Vlaams Belang): De minister doet natuurlijk al het mogelijke om de vraag eigenlijk te ontwijken, om zoveel mogelijk zijn eigen verantwoordelijkheid te verdonkeremanen en onder de schemerlamp te zetten. Ik vind het zeer jammer dat deze regering absoluut wil verhinderen dat de kieskring – want daar komt het antwoord in feite op neer – nog zou worden gesplitst.

Het is niet zo dat de zaken al voldoende aan bod zijn gekomen de afgelopen maanden, integendeel. Op een gegeven moment heeft zich rond BHV zelfs een hele crisis voorgedaan.

Dat belet echter niet dat op een gegeven moment, toen de gemoederen wat waren bedaard, de besprekingen opnieuw hadden kunnen beginnen. Het is immers een kwestie van een of twee commissievergaderingen. De beslissing kan heel snel worden gerealiseerd, zoals wij allemaal weten.

Mijnheer de minister, het is bijzonder betreurenswaardig dat u de vraag ontwijkt en doet verstaan dat er geen enkele kans meer is dat de splitsing er komt. U zou moeten weten dat uw eigen partijvoorzitter, die u destijds nog als Vlaams minister-president opvolgde, zich ertoe heeft geëngageerd om de kieskring tijdens de huidige legislatuur te splitsen.

Bovendien is er het arrest van het Arbitragehof. U weet maar al te goed dat het arrest, wanneer u het naar de geest bekijkt, ons verplicht om tijdens de huidige legislatuur de splitsing te realiseren.

U doet het niet. U bent ontrouw aan wat u en uw partij aan de kiezer beloofden. U negeert echter ook de rechtsstaat. U doet alsof het Arbitragehof niet bestaat. Dat is heel verregaand en bijzonder erg voor een minister van Binnenlandse Zaken, die zich bekent tot de open of al dan niet gesloten VLD, de partijnaam die nog altijd Vlaamse Liberalen en Democraten betekent. Ik heb grote twijfels bij het epitheton "Vlaams".

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 Samengevoegde vragen van

- de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de hoogst gebrekkige communicatie en evacuatie na het bomalarm op Zaventem" (nr. 14325)

- mevrouw Katrien Schryvers aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheid op de nationale luchthaven" (nr. 14351)

08 Questions jointes de

- M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les défaillances graves du système de communication et de la procédure d'évacuation apparues à la suite de l'alerte à la bombe à Zaventem" (n° 14325)

- Mme Katrien Schryvers au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la sécurité à l'aéroport national" (n° 14351)

08.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 23 februari was er een vals bomalarm in de luchthaven van Zaventem.

Dat leidde tot een hoogst chaotische toestand. Niemand wist wat er moest gebeuren, passagiers werden van het kastje naar de muur gestuurd en een aantal personeelsleden en passagiers werd opgesloten in het luchthavengebouw.

Het veiligheidspersoneel liep rond – zoals we in bepaalde kranten konden lezen – als kippen zonder kop. Dat is toch iets wat men niet zou mogen verwachten van veiligheidspersoneel. Zij zouden beheerst moeten

kunnen handelen en vooral weten wat er gaande is en gepast reageren.

Volgens de luchthavenautoriteiten waren er te weinig mensen beschikbaar en werden deze mensen reeds ingezet voor "prioriteiten". De gouverneur heeft inmiddels een onderzoek ingesteld en u bent daarvan wellicht op de hoogte.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vragen. Ten eerste, kunt u een overzicht geven van de gebreken die werden vastgesteld?

Ten tweede, hoe komt het dat er geen behoorlijk communicatiesysteem bestaat voor de passagiers, bijvoorbeeld via omroepen of lichtkranten? Dat blijkt afwezig te zijn.

Ten derde, hoe verklaart u dat er geen behoorlijke communicatie bestaat met het personeel en zelfs niet met het veiligheidspersoneel zodat die mensen rondlopen als een kip zonder kop? Bestaat er dan geen mogelijkheid om dit personeel bijvoorbeeld via sms of via een telefonisch contactpunt in te lichten?

Ten vierde, wat werd bedoeld met de prioriteiten waarvoor het beschikbare luchthavenpersoneel werd ingezet?

Ten vijfde, wat was de rol van de federale politie en de douane in heel dit verhaal? Die vallen immers onder uw verantwoordelijkheid.

Ten zesde, klopt het dat er sinds 1991 geen enkele evacuatieoefening werd gehouden op de luchthaven?

Ten zevende, klopt het dat de bestaande evacuatieprocedures de voorbije jaren niet werden geactualiseerd zodat er namen op staan van mensen die al lang niet meer werken op de luchthaven van Zaventem? Van wanneer dateert de laatste update? Kunt u dit verklaren? Wie is daarvoor verantwoordelijk? Waarom hebben de federale politie en brandweer hier nooit op aangedrongen?

08.02 Katrien Schryvers (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb met betrekking tot de valse bommelding op de luchthaven van Zaventem ook een aantal vragen.

Collega Laeremans heeft er al een paar gesteld, onder meer over het feit dat er sinds 1991 blijkbaar geen enkele oefening inzake rampenplanning en veiligheid werd gehouden. Is dit inderdaad het geval? Hoe komt dat? Werd dat niet gemeld? In welke mate volgen uw diensten de veiligheid in en rond het luchthavencomplex op? Welke diensten zijn daarvoor verantwoordelijk?

Wij weten dat steden en gemeenten verantwoordelijkheid dragen inzake de gemeentelijke rampenplannen, de nood- en interventieplannen, de NIP's. Zijn er echter geen speciale procedures voor de te detecteren grotere risico's of kunt u hier gewoon verwijzen naar de betrokken gemeenten?

Als er sinds 1991 geen oefeningen meer werden gehouden of geen aanpassingen werden gedaan, kon er inderdaad geen gevolg worden gegeven aan de technologische evolutie die bijvoorbeeld de communicatie zou vergemakkelijken. Werd u ooit op de hoogte gesteld van het gebrek aan rampenplanning en veiligheidsvoorschriften of hebt u er zelf vragen over gesteld? Werd u al ingelicht door de gouverneur van Vlaams-Brabant over de veiligheidsproblemen op de luchthaven? Wat waren zijn bevindingen?

Ten slotte, welke maatregelen bent u van plan te nemen of hebt u inmiddels genomen om de veiligheid op de luchthaven te verhogen?

08.03 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, op 23 februari, iets voor 19.00 uur, ontving de federale politie de telefonische melding dat op de luchthaven van Zaventem binnen de twee uur een bom zou ontploffen. De federale politie heeft op basis van een analyse deze melding als een ernstige dreiging beschouwd, waarbij onmiddellijk, in samenwerking met de luchthaveninspectiedienst Beveiliging, besloten werd om de twee hallen en de parking vlak voor het luchthavengebouw te ontruimen.

Aangezien op dat ogenblik de evidente veiligheid van alle aanwezige personen, zowel passagiers, bezoekers als personeel, primeerde, werd eveneens het communicatieplatform voor de passagiers geëvacueerd. Daardoor ontstond tijdelijk een gebrekkige communicatie met de passagiers. Op het terrein werd ook een probleem vastgesteld van operationele coördinatie. Bepaalde prioritaire taken, eigen aan de

veiligheid van de luchthaven, moesten eerst worden uitgevoerd. Hiervoor werd al het beschikbare veiligheidspersoneel op dat ogenblik ingezet.

Het is absoluut noodzakelijk om bijkomende problemen inzake veiligheid te vermijden. Er moest dan ook voor worden gezorgd dat, onder meer, de toegangscontrole niet onbeheerd zou achterblijven.

De douane heeft geen enkele rol in de ontruiming van de luchthaven. Zij diende mee te worden geëvacueerd. Een deel van de hen toebedeelde ruimte lag binnen de ontruimingsperimeter.

Het klopt dat er geen echte evacuatieoefeningen zijn geweest op de luchthaven waarbij alle passagiers zijn geëvacueerd. Er hebben zich wel verschillende reële situaties voorgedaan waarbij de luchthaven moest worden geëvacueerd, die trouwens allemaal in goede orde zijn verlopen. De verschillende luchtvaartmaatschappijen hebben wel individuele evacuatieoefeningen georganiseerd, zonder de passagiers daarbij te betrekken.

Voor alle duidelijkheid, ik antwoord uiteraard plichtsgetrouw op deze vragen, maar de veiligheid van de luchthaven is een zaak van verschillende autoriteiten – ik wil dat nog even meegeven – in eerste instantie van de uitbater van de luchthaven. Ook de bestuurlijke autoriteiten, de burgemeester en de provinciegouverneur, zijn daarbij betrokken. De minister van Binnenlandse Zaken is dus niet de eerste verantwoordelijke in geval van een evacuatie naar aanleiding van een bommelding.

De luchthavenuitbater is verantwoordelijk voor het interne noodplan. Hij heeft hiervoor zowel nationale als internationale verplichtingen. Er is hierover maandelijks overleg in het zogenaamde Loveco, het Lokaal Veiligheidscomité, georganiseerd per luchthaven. In dat comité zijn alle diensten die te maken hebben met de veiligheid op de luchthaven vertegenwoordigd. De federale politie is er daar één van. De directeur-generaal van de FOD Mobiliteit, de luchthavenuitbater, afgevaardigden van luchtvaartmaatschappijen, de brandweer, de hulpdiensten, enzovoort, zijn daarin vertegenwoordigd.

Ik zou ook willen verwijzen naar de vergadering die naar aanleiding van deze feiten werd georganiseerd onder het voorzitterschap van gouverneur Lode De Witte op 26 februari, waarop ook is besloten om de plannen misschien beter te organiseren en uit te testen. Ik zal aan mijn administratie vragen om de werkzaamheden met betrekking tot dat noodplan op de voet te volgen. Voorheen werd ik nooit op de hoogte gebracht van eventuele problemen die zich zouden voordoen bij een evacuatie. Gezien het evacuatieplan recent nog werd gewijzigd, zijn er geen vragen van brandweer en politie geweest.

De brandweer organiseert trouwens regelmatig ontruiming, ook in het kader van brandoefeningen. Alle personeel op de luchthaven is hiervoor gevormd.

Tot daar mijn elementen van antwoord. Ik meen dat wij nu de werkzaamheden die de gouverneur van de provincie heeft aangekondigd inderdaad verder moeten opvolgen.

08.04 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, dat is een vrij onvolledig antwoord. Ik zeg niet dat u helemaal de paraplu boven u houdt. Er ligt enerzijds, uiteraard een stuk verantwoordelijkheid bij de provincie, de gemeente en de uitbater, maar anderzijds, weten wij allemaal dat de veiligheid van de nationale luchthaven – denk maar aan terrorisme en dergelijke– iets is wat in belangrijke mate onder uw bevoegdheid valt en dat u daarvoor toch een grote bekommernis aan de dag moet leggen.

Ik had van uw antwoord toch wat meer verwacht. Wij weten allemaal dat de gouverneur een onderzoek ging instellen. Ik meende dat wij vandaag in kennis zouden worden gesteld van de resultaten van dat onderzoek.

Mijnheer de minister, is dat eigenlijk afgerond? Is daar een rapport van? Is daar een nota van? Kunnen wij daar iets meer over weten? Want u zegt gewoon dat de gouverneur een vergadering heeft gehouden, maar ik heb andere zaken gelezen. Ik heb gelezen dat hij een onderzoek heeft ingesteld naar wat er fout is gegaan. Ik had daarvan graag kennis genomen indien daarvan een rapport bestaat. Tenzij dat dit met de grootst mogelijke geheimzinnigheid en omzichtigheid moet gepaard gaan, had ik daarvan graag een kopie gekregen.

Dat is dus mijn vraag, mijnheer de minister, hebt u zo'n nota, hebt u zo'n rapport? Zo ja, waarom kunt u het ons niet meedelen?

U zegt ook dat er bepaalde prioriteiten moesten zijn. Het is mij nog altijd niet duidelijk welke. Dat de toegangscontroleposten niet onbeheerd mogen achterblijven is nogal logisch, maar dat kan gewoon worden verzekerd door de agenten die daar zitten, te laten zitten. Waar was al het andere veiligheidspersoneel naartoe? Die mensen waren ergens opgeroepen voor prioriteiten, maar het is mij nog steeds niet duidelijk welke prioriteiten? Wat moesten zij doen?

Welke lessen heeft men getrokken inzake communicatie tussen het beveiligingspersoneel bijvoorbeeld? Die mensen liepen daar rond als kippen zonder kop. Blijkbaar is helemaal niet duidelijk hoe men die mensen gaat informeren, hoe men naar een beter communicatiesysteem zal gaan en hoe bijvoorbeeld de federale politie beter zal kunnen communiceren, intern, met de luchthavenautoriteiten. Daar zijn blijkbaar allemaal vrij weinig lessen uit getrokken.

Ik vind uw antwoord dus al bij al erg mager, mijnheer de minister.

08.05 Katrien Schryvers (CD&V): Mijnheer de minister, daarbij aansluitend wil ik toch ook nog enkele bedenkingen maken. U zei dat er u werd gemeld dat na de beslissing tot ontruiming het communicatieplatform moest worden geëvacueerd, waardoor er naar uw zeggen tijdelijk een gebrekkige communicatie was. Natuurlijk, wanneer men een ernstig noodplan zou hebben, een interventieplan, moet er rekening mee worden gehouden dat men bepaalde evacuaties moet uitvoeren en dat men dan met bepaalde communicatieproblemen kan worden geconfronteerd. Ik meen dat de technologie toch al zo geëvolueerd is dat er heel andere mogelijkheden zijn. Indien in die mogelijkheden echter niet is voorzien en als die niet zijn ingeoeft, kan men die op dat ogenblik ook niet implementeren. Het is wellicht belangrijk dat in de toekomst toch te doen.

U stelt – en dat had ik wel verwacht – dat de veiligheid in en om de luchthaven mee de verantwoordelijkheid is van de uitbater en de bestuurders, de burgemeester en de gouverneur.

Ik zal dat niet ontkennen. Dat is effectief zo. Ik zie echter toch wel dat u voor heel wat andere zaken, en ook voor de gewone gemeentelijke rampenplannen en de nood- en interventieplannen, heel wat wetgevend werk doet of circulaires opmaakt waardoor betrokkenen, aan wie bepaalde verplichtingen worden opgelegd, weten waaraan zij zich moeten houden en bepaalde taken krijgen. Mijn vraag is of er hier dan geen specifieke richtlijnen zijn vanuit Binnenlandse Zaken voor heel bijzondere risico's.

U erkent immers voor een stuk dat dit noodzakelijk is. U stelt immers zelf dat u aan uw administratie nu de opdracht hebt gegeven om het noodplan en het evacuatieplan op te volgen. Dat heb ik toch gehoord?

08.06 Minister Patrick Dewael: Mevrouw Schryvers, als ik heel even de term goed bestuur in de mond mag nemen, goed bestuur is dat men de instantie die verantwoordelijk is en moet optreden, toelaat om ook effectief het nodige te doen.

Nogmaals, als politie of brandweer worden opgeroepen door een burgemeester of gouverneur, naargelang de fase waarin men zich bevindt, om hun medewerking te verlenen, dan moeten zij dat doen. Dat is het probleem niet. Het is de gouverneur die in overleg met alle verantwoordelijke autoriteiten moet nagaan of bepaalde elementen eventueel moeten worden bijgestuurd.

U zou het misschien graag anders zien, maar het is voor een evacuatie niet de minister van Binnenlandse Zaken die de zaken moet in handen nemen. Dat heeft men op een bepaald ogenblik wel als men bijvoorbeeld te maken heeft met een terreuraanslag of met een daad van terrorisme. Dat is ook zo, waar u naar verwijst, met de interventieplannen fase 1, fase 2 en fase 3. Dat is iets dat goed in mekaar moet passen.

De vraag was of dat kan worden verbeterd. Dat zal nu het onderzoek van de gouverneur verder uitmaken. Ik heb gezegd dat mijn diensten, brandweer, federale politie, alles moeten doen om daaraan hun medewerking te verlenen. De verantwoordelijkheid ligt echter bij de gouverneur.

Ik geef u ook maar mededeling van een aantal zaken die ik heb opgevraagd om een antwoord te geven in het Parlement op vragen die u mij stelt. U kunt in het Parlement natuurlijk niet de gouverneur ondervragen. U moet evenwel de verantwoordelijkheid leggen waar ze in deze aangelegenheid moet liggen, bij de burgemeester en de gouverneur. Stelt de gouverneur vast dat een burgemeester of de luchthavenuitbater niet doet wat hij zou moeten doen, dan moet de gouverneur optreden.

Mijn diensten zullen alles doen wat zij kunnen om aan de gouverneur medewerking te verlenen om hier en daar het plan dat bestaat en de afspraken die bestaan verder te perfectioneren. Ik ga niet in zijn plaats treden.

08.07 Katrien Schryvers (CD&V): Mijnheer de minister, wij krijgen hier een spraakverwarring tussen het optreden op het terrein en de planning.

Voor het optreden op het terrein ken ik natuurlijk ook de indeling in fasen en onder wiens verantwoordelijkheid dit gebeurt. U zou echter als minister verantwoordelijk voor de veiligheid, wel een aantal normen kunnen opleggen waaraan een plan zou moeten voldoen, een voorafgaand plan, een evacuatieplan, een interventieplan.

De implementatie op het terrein is vanzelfsprekend de verantwoordelijkheid van, enerzijds, de uitbater en de burgemeester.

08.08 Minister Patrick Dewael: Het plan bestaat.

08.09 Katrien Schryvers (CD&V): Dan vraag ik u: is de planning voldoende genormeerd? Ik had daarstraks immers de vraag gesteld welke normen daarover bestaan. U hebt op mijn vraag echter geen concreet antwoord gegeven.

Werd vastgelegd hoeveel oefeningen effectief moeten gebeuren? Werd vastgelegd dat bepaalde erkenningen van het uitvoeren van de oefeningen afhankelijk zijn?

Mijnheer de minister, dat zou van belang kunnen zijn.

08.10 Minister Patrick Dewael: Het plan bestaat. Nogmaals, indien onder de coördinatie van de gouverneur blijkt dat bijvoorbeeld op het vlak van communicatie een aantal zaken moet worden bijgestuurd, zal de gouverneur daartoe de nodige initiatieven nemen. Wil of moet de gouverneur met dat doel op de federale politie of brandweer een beroep doen, dan zal hij dat doen. Dat zijn diensten die rechtstreeks onder mijn verantwoordelijkheid ressorteren.

Echter, het uitstippelen of in voorkomend geval corrigeren van de plannen zoals ze vandaag bestaan, is in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de gouverneur. Hij heeft ze ook opgenomen. Mijn diensten zullen alles doen om hem bij zijn taak bij te staan.

08.11 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Ik had nog gevraagd naar het onderzoek van de gouverneur. Mag ik uit uw antwoord afleiden dat het onderzoek nog lopende is en er nog een rapport over het onderzoek volgt, of is er geen echt onderzoek? Is er alleen maar een evaluatievergadering?

08.12 Minister Patrick Dewael: Mijnheer Laeremans, dat moet u aan de gouverneur vragen.

08.13 Bart Laeremans (Vlaams Belang): U bent zelfs niet op de hoogte van de vraag of er een onderzoek loopt naar alles wat is misgelopen.

08.14 Minister Patrick Dewael: U bent zelf niet op de hoogte. Er werd door de gouverneur gecommuniceerd. Indien u over de communicatie meer wil weten, richt u dan tot de gouverneur. Ik ben de woordvoerder van de gouverneur niet.

08.15 Bart Laeremans (Vlaams Belang): U staat in het dossier echter wel in nauw contact, aangezien de federale politie een belangrijke verantwoordelijkheid op de luchthaven heeft. De federale politie zou minstens kunnen weten of er nog een onderzoek loopt en of u op een gegeven moment van het onderzoek op de hoogte zou kunnen worden gesteld.

08.16 Minister Patrick Dewael: Ik heb daarjuist geantwoord dat de gouverneur zich in een mededeling aan de buitenwereld heeft geëngageerd dat hij de verschillende, verantwoordelijke instanties rond de tafel heeft gebracht en, waar nodig, correcties zal aanbrengen.

Indien u de gouverneur wil ondervragen, zeg ik u nogmaals: richt u tot de gouverneur.

08.17 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Dat is een gemakkelijksantwoord.

08.18 Minister Patrick Dewael: Dat is een kaakslag die ik u toedien, niet? Het is het derde, opeenvolgende antwoord.

08.19 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Ik herhaal dat het een gemakkelijksantwoord is en beschouw het niet als een kaakslag. Het vorige antwoord op mijn vraag over de Brusselse politie vond ik een onwaardig en leeg antwoord, mijnheer de minister. Ik heb het woord "kaakslag" niet gebruikt. U doet niet liever. U maakt er een karikatuur van.

08.20 Minister Patrick Dewael: U bent een karikatuur.

08.21 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Ik ben een karikatuur? Mijnheer de minister, ik heb nochtans al heel mooie karikaturen van u gezien. U hebt veel meer dan ik van een karikatuur weg.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08.22 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik wou gewoon het volgende vragen. Ik heb gisteren per fax nog een vraag over de Brusselse metro ingediend. Hebt u het antwoord of wil u liever over veertien dagen of volgende week op de vraag antwoorden?

De **voorzitter**: Ik bepaal de agenda.

08.23 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Ik vraag enkel of de minister nu wil antwoorden.

De **voorzitter**: Uw vraag is punt 28 op de agenda. De minister regelt de agenda in de commissie niet. Ik regel dat. Uw vraag is punt 28 op de agenda. Ofwel blijft u en wacht u op punt 28, ofwel ...

08.24 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Dan kom ik straks terug. Indien de minister echter zou zeggen dat hij straks liever niet antwoordt, omdat hij nog gegevens nodig heeft, stel ik mijn vraag uit.

De **voorzitter**: De minister kent de agenda van de commissie. Ofwel bent u er wanneer wij bij punt 28 komen, ofwel bent u er niet. Bent u er wel, dan behandelen wij het punt.

09 Vraag van mevrouw Greet van Gool aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "legitimatiebewijzen van overheidspersoneel" (nr. 14361)

09 Question de Mme Greet van Gool au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les pièces d'identification utilisées par les agents des services publics" (n° 14361)

09.01 Greet van Gool (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb u al eerder vragen gesteld over de legitimatiebewijzen van het overheidspersoneel. Ik had u vandaag nog eens willen ondervragen over de problematiek van het misbruik van legitimatiebewijzen en het gebruik van valse legitimatiebewijzen om zich toegang te verschaffen tot woningen van nietsvermoedende burgers.

Voor personen met een visuele handicap rijst het probleem dat zij door hun handicap de echtheid van een legitimatiebewijs niet kunnen verifiëren omdat de gegevens niet in braille worden vermeld. Ik heb u daarover nog niet zo lang geleden ondervraagd en u hebt toen gezegd dat de federale politie vermeldt dat het aanbrengen van een braillestip op legitimatiebewijzen technisch onmogelijk is. Gelukkig hebt u beloofd om dit toch nog eens te laten nakijken. U zou ook feedback geven aan de organisaties van blinden en slechtzienden over de verschillende maatregelen die u in dat antwoord voorstelde.

Ik had graag van u vernomen hoe het nu zit met die braillestip, of het overleg met die organisaties al heeft plaatsgehad en wat hun reactie was.

09.02 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, in samenwerking met firma's die zijn gespecialiseerd in de productie van badges heeft de federale politie twee systemen onderzocht om na te gaan of er

bruikbare brailletekens konden worden aangebracht op een dienstidentiteitskaart.

Het eerste systeem kon niet in aanmerking worden genomen omdat de brailletekens in conflict kwamen met de filmlaag van het legitimatiebewijs. Het tweede systeem – hot stamping – gaf een onvoldoende herkenbaar reliëf.

Ik blijf verder benadrukken dat een dergelijk systeem, zelfs als men het op technisch vlak zou kunnen realiseren, nog altijd geen sluitende oplossing geeft voor het gebruik van valse legitimatiebewijzen. Om die reden moet onze aandacht uitgaan naar andere elementen die de hoedanigheid van de politieambtenaren kunnen aantonen. Zo kan een burger, in geval van twijfel, best telefonisch contact opnemen met het commissariaat van de politieambtenaar die zich aanbiedt.

Ik denk ook aan de basisopleiding van de politiemensen waarin in een nieuwe module "Actuele fenomenen" wordt voorzien. De inhoudelijke invulling van deze module wordt in samenspraak met de algemene directie Ondersteuning en Beheer van de federale politie aan de diverse politiescholen overgelaten, op basis van actuele fenomenen, zoals bijvoorbeeld de problematiek van valse politieambtenaren.

Inzake voortgezette opleiding "interculturele communicatie van het politiepersoneel" wordt ook een nieuwe module voorbereid inzake communicatie met gehandicapten en in het bijzonder met blinden.

De federale politie nam eind januari 2007 schriftelijk contact op met het Nationaal Werk van de Blinden om te komen tot een constructief overleg. Dat overleg heeft tot op heden nog niet kunnen plaatsvinden.

Tot daar de aanvullende elementen van antwoord die ik had beloofd.

09.03 Greet van Gool (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik dank u, mijnheer de minister, voor uw antwoord. Ik ben blij dat u dit alleszins verder heeft laten onderzoeken. Ik kan wel begrijpen dat er een aantal technische moeilijkheden zijn in verband met die braillestrip. U hebt ook gelijk als u zegt dat er een goede, sluitende oplossing moet worden gevonden. Vandaar ook dat het zeer belangrijk is dat ook in de opleiding, die aan de betrokken mensen wordt gegeven, aandacht wordt besteed aan die specifieke problematiek voor blinden en slechtzienden. Het lijkt mij echt wel aangewezen om daarover met de betrokken representatieve organisaties contact op te nemen.

Ik zou u enkel nog willen vragen om erop toe te zien dat het overleg zo snel mogelijk plaatsvindt en dat zij daarbij worden betrokken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vraag nr. 14363 van mevrouw Caslo wordt omgezet in een schriftelijke vraag. La question n° 14388 de M. Wathelet est reportée.

10 Vraag van mevrouw Katrien Schryvers aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de federale bijdrage in het Provinciaal Instituut voor Brandweer- en Ambulanciersopleiding" (nr. 14404)

10 Question de Mme Katrien Schryvers au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la cotisation fédérale pour le 'Provinciaal Instituut voor Brandweer- en Ambulanciersopleiding'" (n° 14404)

10.01 Katrien Schryvers (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een goede en geactualiseerde opleiding voor brandweerpersoneel is natuurlijk volstrekt onmisbaar voor goed functionerende brandweezorg.

In het kader van de op til zijnde hervormingen moet volgens mij ook voldoende aandacht uitgaan naar dit aspect van het statuut. Ik heb in de pers gelezen dat u recentelijk een bezoek hebt gebracht aan het PIBA, het Provinciaal Instituut voor Brandweer- en Ambulanciersopleiding in Ranst, in mijn provincie. U hebt daar natuurlijk gehoord van hun plannen of wensen om de infrastructuur uit te breiden, ook in het kader van een verdieping van de opleidingen. U hebt zich daarover ook al in de pers uitgesproken.

Koken kost geld. Ik heb gelezen dat het PIBA rekent op een financiële bijdrage van de federale overheid in

de totale kostprijs, die op 1,759 miljoen euro wordt geschat. U stelde dat de regering hierover een beslissing zou nemen eind februari.

Ik heb de volgende vragen.

Zal de federale overheid inderdaad een bijdrage leveren in de kostprijs? Zo ja, hoeveel bedraagt die bijdrage? In welke mate zal ook voor de andere opleidingscentra in een bijdrage worden voorzien, zodat over het hele land in een gelijkwaardige opleiding kan worden voorzien? Kunt u een overzicht geven van de subsidiëring van de opleidingscentra in de voorbije periode 2003-2007?

10.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw Schryvers, u weet dat alle opleidingscentra van de brandweer jaarlijks een opleidingssubsidie ontvangen. Los van die subsidie kunnen binnen het Sevesofonds en het Nucleaire Fonds projecten worden ingediend die betrekking hebben op Seveso en nucleaire risico's.

Door alle provincies kunnen ook federale projecten worden ingediend onder de voorwaarde dat ze ook een meerwaarde betekenen voor het hele land. Verder krijgen ook alle provincies via een verdeelsleutel een bepaald bedrag toegekend om te investeren in provinciale projecten. Mijn administratie heeft het federale voorstel van het PIBA onderzocht en een gunstig advies erover gegeven, aangezien het voorstel een heel duidelijke link met de Sevesoproblematiek vertoont. Ik ben van plan om dat advies te volgen. Ik zal mijn administratie opdragen om via de investeringskredieten van het Fonds 864.825 euro ten laste te nemen voor de realisatie van dat project. Het bedrag stemt overeen met ongeveer 50% van de totaalkosten van het project.

Wat uw tweede vraag betreft, over een gelijkwaardige basisopleiding, er wordt gewerkt via de opleidingssubsidies. Het voorliggende project van het PIBA heeft veeleer betrekking op een opleiding voor specifieke risico's, die niet noodzakelijk in elk centrum moet worden gegeven. Het is veeleer de bedoeling dat in de diverse opleidingscentra verschillende risico's worden benaderd. In de overeenkomst wordt bepaald dat alle brandweerdiensten van België terechtkunnen in het opleidingscentrum dat in die specifieke opleidingen voorziet. Bij de analyse van dergelijke voorstellen zal altijd worden nagegaan of het voorstel ook een duidelijke link vertoont met de Sevesomaterie. Het voorstel moet bovendien worden gekoppeld aan een grondige budgettaire raming. Het project zal in ieder geval voor maximaal 50% - zoals ik heb aangegeven - van de totale kosten door het Sevesofonds worden gedragen.

Dan is er uw vraag naar een overzicht van de subsidiëring aan de verschillende centra voor de periode 2003 tot 2007. Dat overzicht heeft alleen betrekking op de reguliere opleidingssubsidies, niet op investeringen die gebeuren via de specifieke federale of provinciale projecten die worden gefinancierd vanuit het Sevesofonds of de nucleaire fondsen. Ik heb dat overzicht voor u meegebracht. Belangrijk lijkt mij dat we in de verschillende opleidingscentra aan specialisatie zouden doen, uiteraard niet alleen bedoeld voor de eigen provincie, maar opengesteld voor het hele land. Zo kunnen we in de verschillende opleidingscentra verschillende specialisaties ontwikkelen, niet alleen ten behoeve van de eigen achterban, maar ten behoeve van iedereen. Dat lijkt mij de meest rationele manier van werken.

10.03 **Katrien Schryvers** (CD&V): Mijnheer de minister, dank voor het omstandig antwoord en de toezegging van investeringssubsidie aan PIVA.

Het is een heel goed idee een bepaalde uitwisseling tussen de centra op te zetten, zodat men zich inderdaad niet overal in alles hoeft te specialiseren met investeringen voor alles. Ik heb er echter geen zicht op of dat momenteel al gebeurt. Ik weet niet of u daarop zicht hebt of toch ondersteuning zult bieden of de centra ertoe aan zult zetten het op die manier te doen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Le **président**: Les questions n° 14406 de M. Arens et n° 14427 de Mme Gerkens sont reportées.

Vraag nr. 14432 van de heer Guido De Padt is verdaagd.

La question n° 14464 de M. Drèze est aussi reportée.

11 Question de M. Jean-Marc Nollet au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la sûreté, la culture de sûreté et l'autorisation d'exploitation de l'IRE" (n° 14494)

11 Vraag van de heer Jean-Marc Nollet aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheid, de veiligheidscultuur en de uitbatingsvergunning van het IRE" (nr. 14494)

11.01 Jean-Marc Nollet (ECOLO): Monsieur le ministre, il me revient que "Vinçotte nucléaire" (AVN) et l'Agence fédérale de contrôle nucléaire (AFCN) viennent de remettre un avis pour le moins interpellant sur la sûreté et la culture de la sûreté à l'IRE. L'AVN et l'AFCN disent avoir rassemblé - et je suppose que vous le confirmerez -, des données pouvant constituer, je cite: "les signes d'une érosion de la culture de sûreté sur le site de l'IRE".

Consécutivement à cet avis, l'IRE a été chargé d'élaborer un plan d'action et de mise en œuvre de mesures correctrices visant tant l'amélioration de l'organisation de l'entreprise que le maintien en bon état des installations. C'est dire si ce qui a été recensé est d'importance.

Si je vous interroge aujourd'hui, c'est tout d'abord pour connaître précisément l'ampleur et le contenu exact de ces signaux auxquels il est fait référence et qui ont conduit à une telle demande. Au-delà des propos très généraux actuellement mis en exergue - "problèmes dans le processus décisionnel, dans la collaboration et l'échange d'informations entre départements" -, j'ai lu dans un article de "La Dernière Heure", paru ce matin et faisant suite à un premier article publié hier, que, selon l'un des responsables de l'AFCN, il y avait eu une mauvaise réaction face à un grippage. Néanmoins, cela n'éclaircit toujours pas cette affaire. En effet, quelle est donc la teneur de ce grippage?

Le rapport de l'AVN et de l'AFCN évoque également une ambiguïté dans la définition de la responsabilité exercée par différentes personnes appartenant au service de contrôle interne. Sur ce volet, je souhaiterais en savoir plus. Et plus précisément, de quelle ambiguïté s'agit-il exactement? À quel niveau se situe-t-elle? Qui concerne-t-elle?

Au plan du maintien en bon état des installations, nous apprenons que l'IRE sera désormais soumis à une révision décennale. Cela permettra une étude détaillée du vieillissement des installations. S'il n'a peut-être pas été constaté, à ce stade, l'existence d'éléments mettant clairement en évidence un mauvais état général des installations, le rapport pose de lourdes interrogations sur la culture de sûreté interne régissant, d'une part, la gestion et les installations, de l'autre, l'entretien de celles-ci et surtout le traitement des déviations.

Monsieur le ministre, je souhaiterais connaître la nature exacte de ces interrogations. En effet, le rapport s'intéresse aux principes, mais sans jamais les expliquer. Sur quoi portent précisément lesdites interrogations? Quels sont les entreprises, installations et bâtiments visés? Quel est le problème sur le plan de l'entretien? Surtout, j'aimerais que vous m'expliquiez ce qui est désigné par "traitement des déviations".

C'est tout sauf clair dans le rapport.

J'ai appris que l'IRE devait remettre un rapport sur les actions à entreprendre pour le 31 mars au plus tard. À ce stade, je ne vous interrogerai donc pas sur ce qui sera entrepris. Néanmoins, j'aimerais obtenir des éclaircissements sur les raisons qui ont conduit à une telle exigence.

Par ailleurs, j'aimerais que vous nous donniez officiellement copie de l'autorisation d'exploitation actuelle qui couvre le traitement des 24 cibles semaine. Cela ne devrait vous poser aucun problème.

J'aimerais également savoir officiellement ce que prévoit l'autorisation d'exploitation actuelle en termes d'autorisation d'évacuation d'une certaine quantité de gaz radioactifs dans l'atmosphère.

De manière très précise, j'aimerais connaître, d'une part, la ou les valeur(s) limite(s) de concentration de gaz et, d'autre part, le ou les seuil(s) de doses efficace(s) et/ou de doses équivalentes autour du site de l'IRE.

Quels sont les seuils annuels et instantanés prévus dans l'autorisation ou ailleurs tant pour l'un (limite de concentration de gaz en becquerel et limite de concentration maximale instantanée en becquerel/m³) que pour l'autre (seuil de dose efficace annuel et instantané exprimés en sievert) et ce tant pour les citoyens que pour les travailleurs des entreprises situées sur le site?

Je veux enfin profiter de l'occasion pour vérifier que l'ensemble des données récoltées en la matière

(concentration de gaz et seuils de doses efficaces) sont bien accessibles aux citoyens.

Monsieur le ministre, je vous remercie d'avance pour les réponses que vous ne manquerez pas de fournir à ces questions interpellantes. On a en effet lu une synthèse de ce rapport sur le site de l'Agence fédérale – même s'il faut bien chercher pour le trouver – mais on ne sait pas du tout ce qui s'est passé réellement. J'espère que vous allez au moins répondre sur ce point.

11.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, cher collègue, il est exact que l'Agence fédérale de contrôle nucléaire fait état sur son website des mesures requises auprès de l'Institut national des radioéléments (IRE) dans le but d'améliorer la sûreté et la culture de sûreté de cette entreprise.

Un plan d'action de mesures à mettre en œuvre a effectivement été demandé. Ces préoccupations émanent de divers éléments rassemblés au cours des inspections et contrôles effectués aussi bien par l'Agence que par l'organisme agréé Association Vinçotte Nucléaire (AVN).

Dans un premier temps, l'organisation d'une entreprise avec des activités nucléaires doit être empreinte d'une culture de sûreté. C'est dans ce cadre que des préoccupations naissent.

Il existe toujours un certain délai entre le développement de faiblesses au niveau de la culture de sûreté et l'occurrence éventuelle d'un événement. L'Agence a donc demandé une analyse globale de la situation à l'IRE ainsi que l'élaboration d'un plan d'action avec identification des priorités.

Dans le cadre du fonctionnement de l'organisation interne de l'IRE, il a notamment été constaté que le processus décisionnel n'était pas particulièrement performant. Il y a, par exemple, un manque de concertation entre les responsables actifs des différents services opérationnels. Ceci entraîne parfois un retard dans la prise de décisions concernant des actions à entreprendre. L'arrêté royal du 20 juillet 2001 stipule, en son article 23.1 que "l'exploitant, ou par défaut le chef d'entreprise, est tenu d'organiser un service de contrôle physique".

Ce service de contrôle physique constitue le premier niveau. L'arrêté royal du 20 juillet 2001 ainsi que le Code du bien-être au travail établissent un certain nombre de dispositions réglementaires à respecter en la matière. Dans ce dossier, ni l'organigramme, ni les entretiens avec certains membres du personnel n'ont permis de déterminer avec précision comment ce service était intégré dans la ligne hiérarchique, ni qui en assumait la responsabilité en tant que chef de service.

L'IRE doit en effet procéder à une révision de type décennal avant le 31 mars 2008. Dans le cadre d'une telle révision, l'étude du vieillissement des installations est effectuée en détail afin de garantir que celles-ci continuent à être exploitées d'une manière sûre. Déjà en date du 1er mai 2006, l'Agence avait imposé à l'IRE la révision d'un rapport de sûreté pour le 31 mars 2007 au plus tard.

En ce qui concerne l'autorisation d'exploitation de l'IRE, j'ai demandé à l'Agence de vous transmettre une copie de l'arrêté qui couvre le traitement de 24 cibles par semaine. L'arrêté mentionne la localisation exacte de l'uranium hautement enrichi exploité à l'IRE. La diffusion de ces informations pose un problème en termes de non-prolifération et de protection physique. C'est la raison pour laquelle l'information a été biffée.

Quant aux limites de rejets radioactifs gazeux de l'IRE, la limitation autorisée actuelle en rejets radioactifs dans l'atmosphère via la cheminée du bâtiment 4 est constituée de trois limites. Ces limites sont formulées d'une manière très technique et donc peu lisible. Elles seront mises à votre disposition par l'Agence.

En ce qui concerne l'impact radiologique dû aux rejets dans l'atmosphère, je possède également les informations que vous avez demandées. Elles seront mises à votre disposition par l'Agence avec les autres documents.

11.03 Jean-Marc Nollet (ECOLO): Monsieur le ministre, vous comprendrez qu'en ce qui concerne entre autres les limites, les zones et les seuils, j'attendrai de recevoir les éléments d'information de l'Agence avant de réagir. Je suppose que je les recevrai par courrier ou par l'intermédiaire de la commission. Aujourd'hui, je suis incapable de réagir à cet égard puisque je dois tout d'abord analyser les documents demandés.

Pour le reste, vous ne répondez pas à ma question relative aux termes précis "traitement des déviations". Dans le rapport, il est question de "traitement des déviations". Qu'est-ce que cela signifie exactement?

Vous m'expliquez les problèmes au niveau des processus décisionnels, manque de concertation, retard dans la prise de décisions, service de contrôle physique inopérant, etc.. Plusieurs problèmes bien identifiés s'éclairent à la lumière de votre réponse, mais le volet "traitement des déviations", qui figure au rapport, demeure obscur. Le rapport mentionne: "Il y a un problème dans la gestion et dans l'entretien des installations et, surtout, dans le traitement des déviations". Cet extrait figure dans le rapport que vous pouvez consulter sur le website. Je ne comprends pas ce que cet énoncé signifie.

11.04 Patrick Dewael, ministre: Je vous communiquerai une réponse plus tard.

11.05 Jean-Marc Nollet (ECOLO): Monsieur le ministre, je préciserai tout d'abord ma question. Y a-t-il un lien entre ce traitement des déviations et les rejets? Qu'est-ce que cela cache?

11.06 Patrick Dewael, ministre: En la matière, vous me permettrez de vous fournir une réponse écrite.

11.07 Jean-Marc Nollet (ECOLO): Cela me semble un élément important pour bien juger du contenu exact.

Au-delà de cela, j'ai pris note de chacune des informations. Je constate la présence effective d'un problème. Il est rassurant de constater que ce problème vous préoccupe aussi et que vous suivez le dossier de près. Nous attendrons le 31 mars afin de connaître les mesures mises en œuvre. Par ailleurs, du côté de l'IRE, nous constatons que tout n'a pas été mis en place à l'heure actuelle.

Vous comprendrez, monsieur le président, que je risque d'interroger à nouveau le ministre sur d'autres points, car une partie des éléments doivent me parvenir; ils comprennent notamment des précisions techniques qu'il importe d'analyser.

Monsieur le ministre, je vous remercie néanmoins d'avoir confirmé cette situation de fait qui, pour moi, est inquiétante.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

Le **président**: La question n° 14504 de M. Monfils est reportée ainsi que les questions n° 14505 et n° 14506 de Mme Galant. Les questions n° 14203 et n° 14427 de Mme Gerkens sont également reportées à la semaine prochaine.

12 Vraag van de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheid bij de Brusselse metro" (nr. 14508)

12 Question de M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la sécurité dans le métro de Bruxelles" (n° 14508)

12.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, begin december verschenen in het dagblad Metro cijfers over de agressie bij de MIVB. Men kwam er tot een globaal aantal agressiegevallen van 684 voor het eerste semester van 2006 versus 1507 voor het hele jaar 2005. Intussen vernam ik dat in de gegevens van het jaar 2005 ook de cijfers van de politie waren vervat terwijl dat voor 2006 nog niet het geval was. Het gaat dus om afzonderlijke cijfers van de politie die niet tegelijk ook waren vastgesteld door de mensen van de MIVB.

Graag vernam ik of de minister intussen beschikt over de globale cijfers over agressie bij de MIVB voor heel 2006 waarin ook de politiecijfers zitten vervat. Kan de minister minstens de definitieve cijfers voor het eerste semester van 2006 meedelen zodat we kunnen vergelijken? Beschikt de minister ook over de cijfers inzake werkonbekwaamheid ten gevolge van agressie van de MIVB-bewakingsagenten voor 2006? Kan er een vergelijking worden gemaakt met de vorige jaren?

Wanneer het veiligheidspersoneel van de MIVB als getuige wordt ondervraagd na agressie, wordt niet alleen de volledige naam van de veiligheidsagent vermeld maar ook het thuisadres, wat toch wel zorgt voor wrevel bij de agenten die vrezen dat ze daar ooit wel eens zullen worden bezocht of die daarmee kunnen worden geïntimideerd. Ze vinden dat in elk geval heel weinig comfortabel. Is deze vermelding van het privéadres verplicht? Zou het niet mogelijk zijn enkel de adresgegevens van de werkgever en dus van de MIVB zelf te vermelden?

De MIVB is met Binnenlandse Zaken overeengekomen om de bevoegdheden van de veiligheidsdienst bij de MIVB uit te breiden. Het is de bedoeling dat deze dienst wordt gewapend met pepperspray en handboeien en de bevoegdheid krijgt om te fouilleren. Dit project zou al maandenlang in een eindfase zitten maar die eindfase is nog altijd niet afgerond. Kan de minister een stand van zaken meedelen? Wanneer kan dit dossier zijn afgerond?

12.02 Minister **Patrick Dewael**: Ik ben mij ervan bewust, mijnheer de voorzitter, dat mijn antwoord opnieuw als te licht, ondermaats, nietszeggend of kaakslagachtig zal overkomen. De heer Laeremans zal zich nu voorbereiden op zijn repliek. Ik ben benieuwd.

Ik heb natuurlijk geen zicht op de origine van de cijfers die in het dagblad Metro zijn verschenen. Dat is een eerste element, waarvoor mijn excuses. De cijfers waarover ik beschik zijn afkomstig van de politionele criminaliteitsstatistieken van de federale politie. Die cijfers zijn voor het tweede semester van 2006 nog niet beschikbaar.

Om tot een correcte vergelijking te komen moet men dus de cijfers van het eerste semester van 2006 vergelijken met de cijfers van het eerste semester van 2005. Zo stellen we dus vast dat er zich een lichte stijging van 308 naar 323 feiten voordeed. Let wel, die cijfers slaan op de totaliteit van het openbaar vervoer in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dus niet alleen op de MIVB. Het gaat hier over misdrijven tegen de lichamelijke integriteit, zowel in spoorwegstations als op de trein en in busstations als op de bus evenals in metrostations en op de metro alsook aan tramhaltes en op trams. Meer gedetailleerde cijfers vragen verdere analyse. Die kan ik op dit ogenblik nog niet leveren.

Ik wil u er ook aan herinneren dat de MIVB niet onder mijn bevoegdheid valt, waarvoor ook excuses.

Wat betreft uw vraag over het aantal gevallen van werkonbekwaamheid ingevolge agressie bij de MIVB moet ik u dan ook verwijzen naar collega Pascal Smet die ter zake verantwoordelijk is.

Ten tweede, wat betreft de verplichting van de veiligheidsagenten om hun privéadres te vermelden wanneer zij als getuige worden ondervraagd, moet ik u verwijzen naar collega Onkelinx, bevoegd voor Justitie.

Ten derde, eind 2004 werd een wettelijk kader gecreëerd dat alle openbaarvervoermaatschappijen de mogelijkheid biedt een veiligheidsdienst met bijzondere middelen en bevoegdheden op te richten. Dat kader voorziet onder meer dat de veiligheidsagenten kunnen worden uitgerust met pepperspray en handboeien. Ik heb dat al vaak gezegd in het Parlement.

Opdat de veiligheidsagenten van de MIVB deze bevoegdheden zouden kunnen krijgen, heeft de MIVB bij mijn diensten een aanvraag ingediend tot het bekomen van een vergunning. Het dossier is nog onvolledig. De MIVB heeft tot op heden niet aangetoond dat de dienst aan alle wettelijke voorwaarden voldoet, in het bijzonder wat betreft de vereiste uit hoofde van het veiligheidspersoneel.

Als dat allemaal is aangetoond en het parket advies heeft kunnen verlenen, kan ik mij uitspreken over de vergunningsaanvraag.

12.03 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in tegenstelling tot uw voorgaande antwoorden is dit antwoord wel vrij volledig.

Ik weet wel dat een aantal zaken tot de bevoegdheid behoort van andere ministers, maar misschien kon u uw licht daarop laten schijnen.

Wat de vermelding van het privéadres betreft, zal ik een vraag stellen aan de minister van Justitie. Wat de werkonbekwaamheid betreft, zullen wij minister Smet ondervragen. Ik dacht echter dat u misschien over informatie beschikte.

De cijfers tonen in elk geval aan dat de cijfers die de MIVB zelf naar voren had geschoven, onvolledig zijn en wij zullen daar verder op doorgaan in het Brussels Parlement.

Ik betreur dat er nog altijd geen werk is gemaakt van het koninklijk besluit met betrekking tot de veiligheidsdienst van de MIVB. U zegt dat de verantwoordelijkheid bij de MIVB zelf ligt. Wij zullen navraag

doen. In elk geval is het veiligheidspersoneel daarvan de dupe. Zij kunnen nog altijd niet in normale omstandigheden met pepperspray en handboeien omgaan en dat brengt hun eigen veiligheid in gevaar.

Mijnheer de minister, ik hoop dat u, zodra u van de MIVB al het nodige hebt, deze zaak bespoedigt en zo snel mogelijk ervoor zorgt dat heel dit dossier kan worden afgerond en betrokkenen daadwerkelijk als een normale veiligheidsdienst kunnen functioneren.

Ik herhaal dat ik hier moest vaststellen dat de verantwoordelijkheid blijkbaar bij de MIVB zelf ligt en wij zullen daar verder op doorgaan op het Brussels niveau.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

13 Vraag van de heer Stijn Bex aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de online aangifte bij de politie" (nr. 14519)

13 Question de M. Stijn Bex au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le dépôt en ligne de plaintes auprès de la police" (n° 14519)

13.01 Stijn Bex (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 1 januari werd in vijf politiezones gestart met een proefproject van online aangiften bij de politie voor een aantal feiten, zoals winkel- en fietsdiefstallen en vandalisme. Toen werd ook aangekondigd dat al in maart een evaluatie zou volgen en dat ook het aantal misdrijven waarover klacht kan worden ingediend, zou worden verhoogd.

In de elektronische nieuwsbrief van de staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging, de heer Van Quickenborne, konden wij al op 2 maart 2007 lezen dat het proefproject zal worden uitgebreid. Ook in de lokale pers was te lezen dat, bijvoorbeeld, de Leuvenaars nog voor de zomer online hun aangiften zullen kunnen indienen.

Ik ben uiteraard verheugd over de berichten dat het systeem goed werkt, maar ik had toch nog een aantal vragen voor u.

Ten eerste, kunt u al wat zeggen over de evaluatie van het proefproject dat in de vijf politiezones werd getest?

Hoeveel van dergelijke online aangiften werden ingediend? Wat is de verhouding met de gewone aangiften?

Hoe verhouden deze cijfers zich tot de evolutie in de voorbije jaren, zodat wij kunnen inschatten of er een verschuiving plaatsvindt van de aangiften of dat er gewoon meer aangiften komen?

Hoe werd dit proefproject onthaald bij de betrokken politiediensten?

Ten tweede, klopt het dat het proefproject wordt uitgebreid? Zal het dan in het hele land mogelijk zijn om een online aangifte te doen of gaat het slechts over enkele zones? Zo ja, dewelke? In welke mate zullen ook andere misdrijven online kunnen worden gemeld? Over welke misdrijven zal het dan gaan?

Tot zover, mijnheer de voorzitter, mijn concrete vragen.

13.02 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, ik zal een kort antwoord geven op de vele vragen en ik hoop dat dit voor collega Bex zal volstaan.

Eerst en vooral, tussen 3 januari en 6 maart zijn in totaal 82 online klachten ingediend. Als men rekening houdt met de korte antwoordtermijn, is het niet mogelijk om een vergelijking te maken met de gewone aangiften en met de evolutie tijdens de voorgaande jaren. Die vergelijking kunnen wij niet maken, maar ik kan wel bevestigen dat het proefproject over het algemeen goed tot zeer goed wordt onthaald in alle betrokken politiezones.

Wat uw vragen over de uitbreiding van het project betreft, het is inderdaad de bedoeling, mits bevestiging van de eerste positieve resultaten, geleidelijk uit te breiden tot het ganse land. Wij zijn begonnen in een aantal proefprojectzones. Als dat meevalt, en wij hebben kunnen leren van een aantal kinderziekten, kunnen wij dat ook systematisch uitbreiden.

Binnen het begeleidingscomité waarin de magistratuur en het College van procureurs-generaal zijn vertegenwoordigd, wordt nu de mogelijkheid bestudeerd om andere inbreuken eveneens online bij de politie te kunnen aangeven. Aldus wordt ook vermeden dat de procedures intern bij de politiediensten en intern bij de justitie met mekaar in conflict zouden komen. Het lijkt mij zeer belangrijk dat datgene dat gebeurt op het niveau van de politie en op het niveau van de magistratuur maximaal op mekaar kan aansluiten. Ook dat is dus een belangrijk element.

13.03 Stijn Bex (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ging het over 200 aangiftes?

13.04 Minister Patrick Dewael: Het zijn er 82.

Ik was vorige vrijdag nog in Lommel waar de zonechef mij meedeelde dat het stilaan bekend wordt. De zones moeten daarin natuurlijk ook zelf een rol spelen. Het aantal gaat echter crescendo en dat tot voldoening van eenieder.

13.05 Stijn Bex (sp.a-spirit): Mijnheer de minister, ik begrijp dat het in het korte tijdsbestek dat ik u heb gegund niet mogelijk was om op al die vragen zeer concreet te antwoorden. Om een zicht te krijgen op het feit of dit nieuwe aangiftes zijn die anders niet zouden gebeuren of aangiftes zijn die anders ook effectief bij de politie zouden zijn ingediend, zal ik een nieuwe schriftelijke vraag indienen, als u natuurlijk tijd hebt om dat te onderzoeken.

Het zou een goede zaak zijn om dit systeem uit breiden, vooral omdat – dit leren wij ook wanneer wij lokaal met de veiligheidsmonitoren bezig zijn – het belangrijk is, zelfs indien feiten niet kunnen worden vervolgd of niet tot een oplossing leiden. Het is belangrijk om er zicht op te hebben om het lokaal veiligheidsbeleid uit te stippelen.

Ik heb nog een suggestie die u zou kunnen meenemen. Het zou nuttig zijn indien ook aangiftes met betrekking tot racisme online zouden kunnen worden aangegeven. In de nieuwe wetgeving zal er immers toch een omkering van bewijslast zijn wanneer er een vermoeden is van racisme. Wij zijn allemaal voorstander om die problematiek fel aan te pakken. Ik stel vast dat wanneer uitgaande jongeren de toegang wordt geweigerd, dat vaak is op momenten dat de politie niet de tijd heeft om een proces-verbaal op te stellen, omdat er tijdens die nachten een minimumbezetting is en omdat er andere zaken zijn die dringender hun aandacht wegdragen.

Ik meen dat wanneer de mogelijkheid zou bestaan online aangifte te doen van dergelijke feiten dat toch de mogelijkheid zou geven aan jongeren – indien zij echt willen protesteren tegen het feit dat zij worden geweigerd – de bewijslast op te bouwen, en zo gebruik te maken van de nieuwe wetgeving. Dat is een suggestie die ik zou willen doen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.52 uur.
La réunion publique de commission est levée à 16.52 heures.*